

Sel kuul otsustasime pakkuda Teile kuivade faktide asemel hoopis huvitavaid aforisme.

Inimese kujutlusvõime ei ole kõrvõimas – igavik ja lõpmatus ei mahu sinna sisse.

Eneskriitika on kriitika kõrgemaks vormiks.

Geniaalne inimene suudab üheaegselt kõnelda, õuna süüa ja mõelda.

Sõda võib pidada ka lauata taga ja oma sõnadega kaaslasti tummaks pommitada.

Tarkus kuulub minevikule, tegevus olevikule ning rõõm tulevikule.

Kõige õnnelikum inimene on see, olgu ta kuningas või talumees, kes leiab rahu oma kodus.

Kui oodatakse, tunduvad hetked aastatena, kui aga meenutatakse, tunduvad aastad hetkedena.

Huumor on parim ühendus inimeste vahel.

Ideaal on püüdmiseks, mitte aga kättesaamiseks.

Onupjapolitiikat ei kukuta ükski revolutsioon.

Abitutientide lõpukirjandite teemad:

1. „Minu Eesti”
2. „Sotsiaalmeedia mõjust inimsuhetele”
3. „Ühiskonna arengu võti on haridus”
4. „Elu mõte on üksteisele tuge pakkuda” (Iiri vana-sõna)
5. „Igal ajal on oma nägu”
6. „Kui palju on asju, mida ma ei vaja” (Sokrates)
7. „Ajaloost õpime seda, et inimene ei õpi ajaloo” (Georg Wilhelm Friedrich Hegel)
8. „Kultuur meis ja meie ümber”
9. „Kuidas kirjandus on mõjutanud minu tõekspidamisi?”
10. „Eesmärk on see, mis annab elule tähenduse” (Theodore Parker)

Küll on kena kelguga hangest alla lasta!

Abituriendid külastasid tutitepo käigus ka lasteaeda. Pilt: Anette Parksepp

Paljudele on ilmselt kõrva jäänud sellast aastast pidevat abiturientide kiitmine. Siin-seal räägitakse ikka, et kool kaotab meie lahkumisega väga palju. Võib-olla on paljudel tekkinud ka küsimus, millega me sellise au ära teeninud oleme. Mul on ise selles klassis õppijana üpris keeruline sel teemal spekuloida, kuid ma võin öelda, et kahtlemata on meie klass täis üllatusi.

Kui kümnendas klassis kaks paralleelklassi ühendati, olid paljud mures, sest tegemist oli kahe üpris konkureeriva seltskonnaga – ühtesid kiideti pidevalt tublide õpitulemuste eest, teiste puhul rõhutati suurt iseisivsust. Vaevast uskus keegi, et kunagi eksisteerinud A ja B juba mõne nädalaga ununevad.

Meie klassisiseselt räägitakse pidevalt sellest kümnendas klassis toimunud maagilisest

ühenduselamisest ja kokkukasvamisest, mis tundub justkui mingi imal sõnakõlks, kuid teistele ongi seda raske seletada. Väga suur teene kahe erineva klassi ühendamisel oli meie klassijuhataja Ingridil. Vähe-malt esimesed pool aastat oli vene keele tundides dialoogide tegemise raudne reegel: „Poiss-tüdruk, A ja B paarid!”

Me oleme oma gümnaasiumiaastad veetnud väga vähe muutunud seltskonnaga. Kaks neiu ja üks noormees on meie klassist vahepeal lahkunud ning asemele on tulnud Priit. Kuna gümnaasiumi-klasside puhul räägitakse palju väljalangemisest, võime õnnelikud olla, et meil seda juhtunud pole. Hetkel ei kujutaks meie klassi ettegi, et mõni inimene puuduks.

Kindlasti ei saa öelda, et me oleme kolmkümmend viis rõõmurulli, kes kõike alati hea

meelega teevad. Millegipärast on terve gümnaasiumiaja jooksul meile paistnud, et meie klassil on kõige rohkem tunde ja meilt ka nõutakse justkui rohkem kui teistelt, mistõttu võis meid aeg-ajalt tohutult väsinuna leida. Suuremat koormust on küll pidevalt põhjendatud sellega, et meie klass on niivõrd võimekas ja meile tahetakse lihtsalt palju võimaldada, aga olukord on siiski kaasa toonud tohutult hulgal kurtmist, muresid ja emotsioonipuhanguid. Ebaõigluse korral meeldib meile häält teha.

Samas oleme me paljusid ilmselt üllatanud oma aktiivsusega. Nagu juba varasemates abiturientide intervjuudes märgitud, on meie klassis õpilaskäitumise, muusikuid, sportlasi, kunstnikke, fotograafe, tantsijaid, lauljaid, pranglijaid, tublisid õppureid ning lihtsalt toredaid naljamehi ja –naisi. Peale koolivälise tegemiste meeldib meile osa võtta ka kooliüritustest, kuid me oleme tavaliselt üritanud ka millegi erilise silma paista (kui kellelegi meenuvad kasvõi Aaspere-Haljala jooksud...).

Peale erinevate huvialade oleme me väga erinevad isiksused. Minu arvates on üpris üllatav, et nii suur hulk niivõrd erinevaid inimesi suudab mitte ainult iga päev ühes ruumis istuda, vaid ka tugevaks sõpruskonnaks kujuneda. Igaühel

on oma arvamus, kuid keegi ei suru seda meelevaldselt teistele peale – tavaliselt suudame üksteise ideid ja ettepanekuid rahulikult täiendada, ning tulemuseks on enamasti huvitavad ettevõtmised.

Gümnaasiumiaastad on ühest küljest väga lõbus ja huvitav, ning teisest küljest äärmiselt raske ja väsitav aeg. Ma võin meie klassi kogemusest öelda, et need rasked hetked teeb tunduvalt kergemaks teadmine, et sinuga on 34 klassikaaslast ja üks suurepärase klassijuhataja, kellega võib laulda konnadest või kelgutamisest (ka kevadel), kuulata Koit Toomet, reisida, üksteist aidata, vihastelt karjuda või laginal naerda, üksteise kordaminekute üle rõõmustada, panna endaga koos naerma ka teised õpetajad ning veeta aega ka väljaspool neid kaheksat igapäevast kohustuslikku tundi. See ongi see, mis teeb kooliaja ilusaks. Need inimesed teevadki kooliaja ilusaks.

Anette Parksepp

25. aprillil kirjutasid abiturientid oma lõpukirjandid. Teemasid oli seinast sein, alustades isamaaliste teemade ning lõpetades kirjanduse ja kultuurialaste arutlustega.

Tulemused saadakse teada alles esimese suvekuu alguses. Koolilehe toimetuse hoiab 12. klassile pingsalt põialt ning ootab koos lõpetajatega ärevalt eksamikeskuse vastuseid. :)

12.klassi stiilne Aaspere-Haljala jooks jääb meile kõigile kauaks meelde. Pilt: Anette Parksepp

Teatejooks

Neljapäeval, 5. mail toimub 19 kohas üle Eesti suur Teatejooks, kuhu on tasuta osalema oodatud kõik 5.-9. klasside lapsed ja noored. Teatejooks on sportlik heategevusüritus, mille eesmärk on toetada liikumisvõime kaotanud laste ravi. Teatejooksul on oluline osavõtt – ei selgitata välja kiiremaid aga kuulutada võitjaid. Jooks algab kell 16.00.

Suurest teatejooksust võtab osa ka Haljala Gümnaasiumi võistkond.

Kodu-uurimiskonverents

20. aprillil toimus igakevadine kodu-uurimiskonverents. Meie koolist osalesid Sven Rannar 6. klassist, kelle esimene uutimus rääkis vanaisast. 8. klassi õpilaste Berit Delia Lille ja Kaidi Raamatu ning abiturient Toomas Kiisi uurimistööd otsustas žürii edasi saata üleriigilisele konkursile, mis toimub 2011 aasta oktoobris.

Uurimuste esitlemise aeg

16. mail kaitsevad 11. klassi õpilased oma uurimistöid.

Loodusnädal

25.04 - 29.04 on algklassides loodusnädal, kus igal päeval käsitletakse uusi huvitavaid teemasid.

Esmaspäev - „Sipelgas ja prügi”

Teisipäev - „Kevadlilled”

Neljapäev - „Ämblikud”

Nädala lõpetuseks toimub reedel matkapäev Viitnal.

Sepapoisid

5. mail toimub tööpäevase majas üritus „Sepapoisid võistlus”.

Jüriöö jooks

21. aprillil toimus traditsiooniline jüriöö jooks, mis algas tuleloitsuga Ahti Bachblumi esituses.

Kogu jooksu üldvõitja oli 12. klassi võistkond.

Täiskasvanute võistkondi oli 3. Võitjaks ostutus Tahmaküla, kelle võistkond võitis Auküla ja õpetajaid.

Arvamus

Huvitav päev Tallinnas

Kaheksanda klassi 5. aprillil toimunud õppekursioonil külastasime loomaaeda ja vaataskasid Nuku- ja noorsooteatri uut muusikali „Libahunt”. Loomaaias me libahunti ei näinud, küll aga paljusid teisi vahvaid loomi. Eriiselt jäid

huviorbiiti ahvid, kes pakusid lõbusaid vaatamänge. Väikesed marmosetid olid armsad ja tegid lennuteatri uut muusikali „Libahunt”. Loomaaias me libahunti ei näinud, küll aga paljusid teisi vahvaid loomi. Eriiselt jäid

siis end mürtsuga vastu puuriklaasi, nii et me päris ehmusime, mispeale ahv oma tegu kordas. Et jaheda ilma tõttu veetsime meiegi suure osa ajast troopikamajades. Nägime ilusaid värvilisi kalu, kes üksteisest mööda ujudes vahvaid mustreid moodustasid. Ei jäänud nägemata krokodill, kilpkonnad, maod, konnad. Elevantid lehvitasid oma suuri kõrvu ning tiiger võttis stoilise

rahuga päikest.

Vaba aja veetsime Rocca al Mare keskkuses. Anett, Lisette ja Emma sattusid „Stiilipäeviku” tegijate küsimusterahe alla ning avaldasid oma arvamust muutuja garderoobi kohta: mitte nii palju musta. Kuidas oli lugu nende endaga? Nende enda must üleriieus tingis kohe lisahõike: „Me särame ise!”

Et 2011. aastal möödub sada aastat August Kitzebergi

näidendi „Libahunt” esmalavastusest Endla teatris, siis Eesti teater tähistab seda juubelit muusikaliga „Libahunt”, mille lavastas Neeme Kuningas ning peaosades on Liisi Koikson Tiinana ja Hanna Liina Võsa Marina. Et meil oli Kitzebergi „Libahunt” loetud, olime teose sündmustikuga kursis. Näidendi uuslavastus oli traditsioonilisest erinev, pealegi muusikalil vormis. Muusika oli väga ilus ning tantsud kaasa-

kiskuvad ning huvitavad. Tegelikult ootasin etenduselt rohkemat, kõik möödus kuidagi liiga ruttu ja „üle hüpates”. Mulle ei meeldinud üldse kostüümid: need olid koledad ja nagu ühe vitsaga loodud. Aga see on minu arvamus. Üldiselt oli muusikal hea ning kellel vähegi võimalust, mingu vaatama, sest ükski teatrielamus ei jookse mööda külge maha.

Berit Delia Lille

Heihei!

Väljas on juba päris soe ja valge. Ere kevadpäike kutsub õue. Kas ma olen ainus, kellel on tunne, et nüüd on hommikuti kergem ärgata ja õhtuti raskem magama minna? Suvi on juba ukse ees, veel on tarvis teha viimased pingutused järjekordse kooliaasta lõpetamiseks. Mul endal pole küll sellist tunnet, et õpingud kohe otsa saaksid, kuid tean, et varsti hakkavad õpetajad tunde õues läbi viima ning aasta õppematerjal ähvardab juba otsa saada. Uskumatu, et suvi on tõesti nii lähedal!

Kui koolitundi tormates on aega veidike ringi vaadata, on väga vahva näha kaasõpilaste rõõmsaid nägusid. Üha enam veendun selles, et inimeste tujud ja juhtumised on seotud aastaegadega. Rõõmsate nägude märkamine paneb ennastki naeratama ja annab jõudu, et veel poolteist kuud koolis vastu pidada.

Ma ei taha kuidagi uskuda, et olen ainus, kes vastupidiselt kevadväsimusele tunneb hoopis tohutut energiat. Tahaks minna ja tegeleda kõigega, mida vähegi oskan. Peale selle tahaks veel välja ka jõuda ning see kõik panb mu unistama, et ööpäev võiks samuti pikem olla.

Järjekordselt on minus ärganud maailmaparandajaloom, kes tahab taas kõiki aidata ja üles kutsuda teisi toetama. Üheskoos oleme tugevamad. Üheskoos oleme targemad. Üheskoos oleme tublimad, võimsamad ja saavutame palju rohkem. Ärme lase kooliaasta lõpu eel rihma lõdvemaks, vaid tõmbame selle veelgi koomamale ning lõpetame õpingud korralikult. Hoiaime kokku, arutleme koos probleemide üle ja jõuame lahendusteni.

Ja muidugi tahaksin kõigile soovida jõudu ja jaksu viimastes jõupingutustes, eriti eksamitegijatele. Me saame hakkama!

Kelly Vask

MSO? ehk mis seal on?

Selle kuu MSO? rubriigis otsustasime uurida ust, millel meil tegelikult juba pikemat aega silm peal olnud on, ja kuna meieni on jõudnud ka mitmeid soovitusi just selle ukse kohta, siis tegimegi mõtte teoks. Selle ukse leiati keemia klassi vastast. Ruumi kaitsevad lausa kahekordsed ukse, välimine puidust üks ja sisemine rauduks. Lootsime, et nii hästi kaitstud ukse taga on midagi eriti salapärase ja seetõttu olime ukse tagust nähes veidi pettunud.

Ruum ise oli valgusküllane ja hele. Seina ääres olid vähem või rohkem purunenud klaasitükid ja keset tuba oli suur toru, mille kaudu kooli õhutatakse. Midagi väga märkimisväärset toa juures kahjuks ei olnud, kuid rõõm oli siiski uues salapärases kohas käimisest.

Nagu alati kutsume kõiki üles salapärase uksetaguste avastamisel kaasa aitama!

KOOLILEHT

Ilmub kord kuus

Toimetajad: Lotte Parksepp, Kelly Vask, Kaisa Lumiste, Merille Madiberg, Elerin Varek, Rainer Lakovits

Kontakt: hgleht@gmail.com

Ootame ettepanekuid ja ideid lehe järgmisteks numbriteks. Olge aktiivsed ning tehke end kuuldavaks!

Tee teistele seda, mida sa tahad, et sulle tehtaks

Sellel kuul otsustasime teha intervjuu õpetaja Ingrid Mäemetsaga, 12. klassi klassijuhatajaga, kelle õpilased lõpetavad 20. aprillil gümnaasiumi. Tahtsime kuulda tema emotsioonidest seoses klassi lõpetamisega ja uue klassi vastu võtmisega.

1. Kas on raske võtta taas uus klass?

Kindlasti on, kuna lõpetan keskkooli klassiga ja olen harjunud täiskasvanud inimestega, kuid nüüd võtan väiksemad (4.klass). Mul on ka hirm natukene, et kuidas ma hakkama saan, aga õnneks mulle meeldivad väljakutsed, ja ma loodan, et saan ikka hakkama.

2. Mida jääte igatsema praeguse klassi juures?

Igatsema jään kindlasti nende üllatusi – mulle endale meeldivad väga üllatused. See on fantastiline tunne, kui klass suudab mind üllatada. Iga päev nendega on nagu seiklus. Jään igatsema seda, kuidas nad toetavad ja hoolivad üksteisest, nad on väga kokku sulanud ja ma hindan seda. See klass on nagu häälestatud klaver – vajutad üht klahvi ja kõik hakkavad helisema.

3. Millised on olnud eredamad hetked koosveedetud aegadel?

Kindlasti 31. Märtsi hommik, mil nad suutsid mind üllatada minu maja akna alla lauldes. Üldiselt olen üsna skeptiline arenguvestluste suhtes, kuna mulle ei meeldi uurida teiste perekonna elu. Kuid väga positiivsed olid meie eravestlused, kus õpilased avasid ennast minule, nad rääkisid ausalt ja südamliselt, see oli minu jaoks enesetäiendamine. Nad oskavad väga hästi hoolida aja armastada. Meie vahel on tekkinud suur usaldus. Positiivne kogemus oli ka Peterburi reis, mida ma alguses veidi pelgasin, kuid kõik läks hästi.

4. Millised on ootused seoses uue klassiga?

Ma ei ole selle mõttega veel kohanenud, otsustasin 12. Klassiga täielikult ära lõpetada, ja siis hakata mõtlema endast kui nooremate klassijuhatajast. Mulle meeldib, et ma ei tea selle klassi õpilasi. Ma ei loo illusioone, kõik selgub töö käigus. Praegu

on ainsaks ootuseks see, et ma nendega hakkama saaksin, ja ma pean nende jaoks alati olemas olema. Iga klass on erinev ja ma pean vastavalt õpilastele käituma.

5. Milliseid emotsioone on tekitanud Haljala Gümnaasiumis töötamine?

Parim on see, et ma tahan tööle tulla. On olnud halvemaid ja paremaid aegu, kuid halvemad ajad mööduvad. On tekkinud julgus õpilastelt nõu aja abi küsida ja ma ei häbene kui õpilased on minust mõnes asjas targemad.

6. Kas teie ootused Haljala Gümnaasiumis töötades on täitunud?

Muidugi on, ma tunnen enda siin hästi, eriti õpilastega. Õpilaste tere ja naeratus muudab päeva ilusaks.

7. Mis on teie moto elades ja õpetades?

„Tee teistele seda, mida sa tahad, et sulle tehtaks.“ Seda olen ma edukalt suutnud enda klassile õpetada. Ma arvan veel, et kui midagi väga uskuda, siis see ka täitub.

Õpilaskonverents

15. veebruaril toimus Haljala rahvamajas Haljala Gümnaasiumi ja Kunda Ühisgümnaasiumi ühine õpilaskonverents, mille seekordseks teemaks oli "Minu õpetaja". Lisaks neile koolidele võtsid külalistenähtuseks osa Võsu Põhikool, Rakvere Gümnaasium ja Sõmeru Põhikool. Lühitulevate oma uurimistöödest esinesid Toomas

Kiis, Kaja Markin, Anette Parksepp, Heli Toomejõe, Kaisa Lumiste, Joanna Ramot ja Keidy Johanson Haljala Gümnaasiumist, Maritta Paas Kunda Ühisgümnaasiumist ja Katrin Lasberg Rakvere Gümnaasiumist. Lisaks võtsid sõna õpetaja Külli Heinla, kes kõneles laste kõne arengust, ning logopeed Kristiina Nõlvak, kelle väikese uurimuse

teemaks oli "Andekas laps". Ettekannete teemad haakusid kooliga, niisiis sai kuulda ülevaateid laste temperamendist ja probleemidest kuni märkimisväärsete õpetajate elulugudeni. Vaheaegadel esines meelelahutuseks Kunda Ühisgümnaasiumi draamaringi kahe lühikese etteastega. Külla oli tulnud ka noortekirjanik Aidi Vallik, kes rääkis humoorikaid

lugusid oma õpetaja-aastatest ning põhjustest, miks ta kirjutas kõigile tuntud Anni-lood. Enne kodudesminekut said kõik osalejad kuuma suppi ning magusat kohukest. Kohtume järgmisel aastal Kunda Ühisgümnaasiumis!

Kadi Jõesalu

Jaagupäev

Kui mina ja Merille 19. aprillil rahvamajja jõudsime, oli saal juba rahvast täis. Leidsime kiirelt endale kohad klassikaaslaste kõrval ja veidi aja pärast hakkaski aktus peale. Ürituse alustuseks võttis sõna 2011. aasta Jaak Kristen Ruusalep 11. klassist. Peale lühikest sõnavõttu koolidirektori kohusetäitjalt Inge Laivilt esietendus Salme Heinla näidend „Halljalg“, mida mängis kooli näitetrupp. Näidend rääkis Haljala nime saamisest ja saalis püsis pidev elevus, kuna oli veider näha oma klassi- ja koolikaaslast haldjatena, murueidena või tema tütaradena, talupoegadena või isegi kuradina. See näidend oli kingitus koolile sünnipäevaks.

Ovatsioonide lõppedes algas ürituse teine pool, kus tänati õpilasi, kes oma kooli on esindanud kas olümpiaadidel ja võistlustel. Esmakordselt oli sellisel koolipoolisel tänuavaldusel ka nimi – „Aasta tegija“ – ja iga tunnustatud õpilane sai suure Haljala Gümnaasiumi märgi, millel ka peal kirjas: „Aasta tegija 2010/2011“. Esmalt austati neid nelja õpilast, kes on kooli esindanud ka riiklikul tasemel. Seejärel õpilasi, kes on kooli eest väljas käinud maakondlikel üritustel, ja sel korral pidin ma isegi püsti tõusma ja kõigi oma koolikaaslaste ette minema, et saada kätte oranž märk ja

Jaagupäeval etendati Salme Heinla kirjutatud näidendit „Halljalg“. Pilt: Kadi Jõesalu

ümbrik, milles väike preemia raamatupoe kinkekaardi näol. Veel tunnustati õpilasi pranglimise, teaduskoolis osalemise, klassivälise tegevuse ja kooli esindamise eest üle 10 korra. Eriti huvitavaks tegi märgijagamise see, et erinevad õpetajad autasustasid erinevaid kategooriaid. Tekkis tunne, nagu oleks tõeliselt auhinna-galal. Peale tublide õpilaste ja juhendajate tänamist võttis sõna Leo Aadel, kes täna veel Salme Heinlat ja õpetaja Elve

Bergströmi, kes etendunud näidendi lavastas. Seejärel jõudis kätte aeg anda välja suur Jaak number 19. Haljala kooli kõige kõrge tunnustuse pälvis kõigi poolt austatud ja armastatud õpetaja Elve Bergström, kes tänas kõiki: „Armastusega tehtud töö ei vaja suuri sõnu.“ Veel esinesid aktusel 2. klassi õpilane Jan-Erik Tamm, kes oma vahva lauluga teenis ära suure aplausi. 9. klassi õpilaste Sander Aleks Paavo laul ja

Hendriku kitarrimäng läksid kõigile südamesse. Pärast seda oligi pidulik aktus läbi, abiturientid kandsid kooli lipu välja ja Jaak palus kõiki õpilasi, õpetajaid ja vanemaid tantsusaali, kus söödi kringlit ja lauldi koolile sünnipäevaks sünnipäevalaulu ja hõisati hip-hip-hurraa! Sel hetkel tundsin ma end uhkelt, ümbritsetuna piduriietes rõõmsameelsetest sünnipäevalistest.

Lotte Parksepp